A nakonec p?ijde Kristus

P?vod materiálu
Ji?í Bureš
Po?adí v lekci
15

Téma

P?íru?ka k?es?ana do drsných ?as?

Cíl

- Nejmladší d?ti uslyší, že Ježíš znovu p?ijde a mají ho o?ekávat.
- D?ti jsou ujišt?ny, že d?je a krize sv?ta má B?h v rukou.
- D?ti uslyší, že na konci všeho nás o?ekává Pán Ježíš.

Pro u?itele

Biblický text: Mk 13,1-27

Výkladové poznámky

Žánr: apokalyptický text. V Ježíšov? dob? populární typ náboženské literatury (v Bibli srv. Zj, Da 12, Za 12 nn). Cílem apokalyptiky:

- *Není p?edvídat, co p?esn? se stane; apokalypsa nezv?stuje budoucí osud, nýbrž objas?uje sou?asnou situaci a dodává odvahu se v ní energicky držet víry!*
- *Je ujistit, že navzdory útrapám, které nem?že ?tená? ovlivnit, má B?h d?jiny pod kontrolou (v. 23 b: „Všechno jsem vám ?ekl p?edem.“).*
- *Je vysv?tlit, pro? temné d?jiny pokra?ují (v. 10: „Ale d?íve musí být evangelium kázáno všem národ? m.“).*
- *Je ujistit, že nakonec se zjeví Boží sláva a vyvolení budou zachrán?ni (v. 26-27: „A tehdy uz?í Syna ? lov?ka p?icházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Tehdy vyšle and?ly a shromáždí své vyvolené…“).*
- *Je povzbudit k vytrvalosti a vyznání (nap?. v. 13 b „kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“).*

Struktura textu a Ježíšovy výzvy

P?edpov?? zkázy chrámu	jediná konkrétní p?edpov?? textu osv?d?uje Ježíše jako autoritu
rozhovor na Olivové ho?e se ?ty?mi u?edníky	
války, hlad, zem?t?esení	Ježíš: Nelekejte se! (v. 7)

pronásledování kv?li Ježíšovi	Ježíš: Vydejte sv?dectví! (v. 9) Ježíš: Duch svatý promluví za vás (v. 11)
falešní spasitelé a proroci	Ježíš: Pozor, abyste nebyli svedeni! (v. 5) Ježíš: Nev??te jim! (v. 21)
všichni uz?í Syna ?lov?ka	d?jiny mají cíl: zjevení Krista a záchranu vyvolených (v. 26)

P?edpov?? zkázy Chrámu: Chrámový komplex byl monumentální, budova obklopena nádvo?ími, sloupovími a branami. Obdiv u?edník? obráží židovský vztah k Chrámu, který p?edstavuje st?edobod života Izraele. Ke zbo?ení tohoto druhého chrámu došlo v roce 70 po Kristu, ?ímským vojskem na konci židovské války (67-70). Událost m?la dalekosáhlé d?sledky pro judaismus. K?es?ané (vzešlí ze žid?) se podle záznam? na obran? Jeruzaléma nepodíleli.

Války, hlad, zem?t?esení: Modelová politická / ekonomická / p?írodní krize. Všechny krize jsou popsány ve sv?tovém rozm?ru („povstane národ proti národu… v mnohých krajinách bude hlad“). Krize jsou popsány jako porodní „bolesti“ (v. 8), které provázejí narození nového Kristova v?ku.

Pronásledování „kv?li mn?“: Text odráží zkušenost prvních k?es?an? s politickou mocí („p?ed soud“, „p?ed vládci“) i s židovstvím („v synagogách“). Pronásledování k?es?an? m?lo p?ekvapivý efekt: stalo se ve?ejným sv?dectvím o Kristu a k?es?anství se ší?ilo.

Falešní mesiáši a proroci: Zvláštní d?raz textu! Jsou zmín?ni na za?átku (v. 5-6) a na konci (v. 22-23) vizí. Budou vydávat za ježíšovského mesiáše (v. 6 „Já jsem to“) ješt? p?ed koncem útrap tohoto v?ku. Budou to však lžimesiáši (dosl. pseudokristové, v. 22). Je to varování p?ed t?mi, kdo práv? v krizích slibují vylhanou nad?ji a kupují si za ni obdiv a moc. O?ekávat pravého Krista znamená p?ijmout k?íž a bolest sv?ta, kterou nelze ihned nebo trvale vylé?it — dokud on sám nep?ijde.

A tehdy uz?í Syna ?lov?ka p?icházet s oblaky nebeskými: Jde o citaci Danielova proroctví (Da 7,13-14). U Daniele je Syn ?lov?ka protikladem k nelidským vládám a ?íším, reprezentovaným divokými zví?aty. Syn ?lov?ka p?ichází nakonec, je to laskavá tvá?, kterou ukazuje sv?tu B?h. Syn ?lov?ka soudí a zahajuje nový v?k. Proto si Ježíš ?íká „Syn ?lov?ka“, že je synem Marie a sou?asn? i touto laskavou tvá?í Boží.

Ježíšovy výzvy: Apokalyptické texty obecn? po?ítají s tím, že dav se nechává v krizích strhnout k chybnému jednání, jedná ve strachu a v závislosti na lživých slibech v?dc?. Ježíš vyzývá své u?edníky, aby poslouchali jeho, a ne davové instinkty: „nelekejte se“, „vytrvejte“, „nenechte se svést“. Pozitivním úkolem církve je sv?dectví evangelia — tím se p?ibližuje finále Božího království.

Úskalí

(!) Apokalyptické texty nejsou zamýšlené d?tem, obsahují temné obrazy a složitá spole?enská témata. Katecheticky jsme na velmi tenkém led?, je t?eba doporu?it obez?etnost, nechceme p?ece dosáhnout toho, aby d?ti byly na konci setkání vystrašené z ohrožení sv?ta — mají odejít povzbuzené (to je cílem i Markova textu)!

Je nutné vybírat vhodné pasáže, rozhodn? ne?íst s d?tmi celý biblický oddíl (p?íklad z v. 12: „vydá na smrt bratr bratra a otec dít?…“). Na druhou stranu je vhodné, aby bylo pojmenováno to, co poslucha?i vnímají jako ohrožení sv?ta/sebe, pak totiž mohou být ujišt?ni o Boží moci, která strachy p?emáhá. Text zde p?

edloženého vypráv?ní je pouze modelový. Autor p?ípravy považuje za vhodné, aby u?itelka p?ihlédla k d?tem, které NŠ navšt?vují a ve vypráv?ní zkrátila (?i rozší?ila) popis ohrožení sv?ta, podle svého odhadu skupiny. Situaci nám také m?že usnadnit, pokud s d?tmi nejprve interaktivn? zpracujeme téma „Co ohrožuje sv?t?“ (viz oddíl pro starší d?ti). Tím získáme od d?tí rámec, ke kterému m?že naše vypráv?ní p?irozen? odkazovat a snížíme riziko nevhodného p?ístupu.

Protože v apokalyptice se používají modelové obrazy katastrof a krizí, považujeme za možné a vhodné aktualizovat/doplnit p?i vypráv?ní n?které Ježíšovy obrazy sou?asnými vhodnými ekvivalenty: nap?. „hlad“ chudobou, „války“ terorismem nebo utrpením uprchlík?, „zem?t?esení“ oteplováním planety a nedostatkem vody. Op?t: s obrazy krizí pracujeme st?ídm?.

Odkazy

Linden, Nico ter: *Povídá se… podle Marka a Matouše.* kap. O posledních v?cech (s. 131)

Rejchrt, Lud?k: *K?es?anské legendy staré Evropy.* Praha: Michal J?za & Eva J?zová, 1995

Loosli-Amstutz, Dorothea: *P?íroda je Boží dar.* Kokonín: ?eská k?es?anská environmentální sí?, 2014

Pro d?ti

P?edškoláci

S d?tmi si zahrajeme jednoduchou hru. Jeden sedí uprost?ed, zav?e o?i (nebo je zavážeme šátkem) a poslouchá. Ostatní se snaží co nejtišeji p?iblížit a dotknout se ho. „Spá?“ poslouchá a ukazuje tam, kde n? koho slyšel. Slyšené dít? se vrací na start.

K samotnému vypráv?ní m?žeme využít obrázek spící a bdící tvá?e. Obrázky b?hem vypráv?ní st?ídáme (mohou být také ze dvou stran jednoho papíru — ?lov?k bu? bdí, nebo spí).

Když má ?lov?k zav?ené o?i, když spí, tak nevnímá, co se kolem d?je. N?kdy se probudíme, a máme pocit, že jsme ani chvíli nespali, že jsme sotva o?i zamhou?ili. A p?itom jsme prospali celé hodiny… Tak snadno nás oklame spánek.

N?kdy m?že ?lov?k z?stat vzh?ru, i když je noc. (Zkusili jste to?) ?íkáme tomu zvláštním slovem (víte jak?). ?íkáme, že bdíme — z?staneme vzh?ru a dáváme pozor. Je to t?žké vydržet a snadno nás p?em?že únava. Ale n?kdy je bdít pot?eba. T?eba maminka bdí u nemocného dít?te. Nebo d?tí bdí a ?ekají, až se rodi?e vrátí dom ? z divadla.

Jednou Ježíš ?ekl svým p?átel?m práv? tohle: „Bd?te! Já odcházím k Bohu, ale vy musíte dávat pozor. Ne abyste usnuli, ne abyste se nechali oklamat a napálit!“

To bylo zvláštní. P?emýšleli, co znamená to slovo „bd?te“. Co tím Ježíš myslel? Vždy? kolem není žádná noc… Ale když Ježíš odešel k Bohu, vid?li, co se d?je: jak n?kdo druhého bije a ubližuje mu. Jak jiný schváln? lže a vymýšlí si, aby ho nenachytali. Jak n?kdo další zapomn?l na Ježíše, na Pána Boha a myslí už jen sám na sebe.

Bylo to lákavé, chovat se taky tak. Bylo to jednoduché. Te? Ježíšovi p?átelé pochopili, co Ježíš myslel tím „bd?te“. Kdo má Ježíše rád, ten si na to dá pozor, ten se nenechá oklamat, strhnout k tomu, aby taky d?lal n? co zlého. Proto Ježíš ?ekl „bd?te“ — abychom na n?j nezapomn?li.

A Ježíš p?átel?m ?ekl ješt? jednu v?c: že znovu p?ijde. „?ekejte, bd?te, nezapome?te: nakonec pro vás p?ijdu od Boha z nebe. A se mnou p?ijdou and?lé a všichni budete zachrán?ni.“

Pom?cky: Obrázek spící / bdící tvá?e. P?íp. šátek pro hru se spaním.

Mladší školní d?ti

A. Úžasné stavby nevydrží

M?žeme za?ít rozhovorem nad biblickým atlasem, mapou Chrámu nebo fotkou jeho modelu. Poslední Ježíšovy p?íb?hy se odehrávají v Chrámu…všimn?te si, jak byl tehdy veliký! Kde se konaly bohoslužby? Kudy se do Chrámu vcházelo? Kde Ježíš debatoval se zákoníky a farizei (na nádvo?ích a ve sloupoví)? Po jednom takovém dni se vraceli zp?t…

Mí?ili ven z jeruzalémského chrámu. M?li za sebou polední modlitbu a po ní rozrušenou debatu se zákoníky. Jak procházeli nádvo?ím a chrámovou branou, jeden z u?edník? se bezd??n? zastavil a prohlížel si ze?, sestavenou z obrovských kamenných kvádr?. „Podívej, Ježíši, to je p?ece krása! Ty kameny a stavby, to je úžasné!“

Ale Ježíš se ani po?ádn? nezastavil, jen pot?ásl hlavou: „Úžasné stavby? Nic z nich nezbyde, ani kámen na kameni. Všechno bude pobo?eno.“ U?edníci z?stali, jako když do nich ude?í blesk. Že bude Chrám rozbo?en? Ten Chrám, do kterého každý rok putovali už jako d?ti? Je si tím Ježíš jistý? Nebo je chce varovat, že by se to stát mohlo… n?kdy, jednou?

Chrám byl opravdu zbo?en

Na okamžik p?erušme vypráv?ní a p?enesme se na totéž místo asi o ?ty?icet let poté. Už je dávno po Ježíšov? k?íži a vzk?íšení. Zu?í válka a do Jeruzaléma práv? vtrhli ?ímští vojáci. Židovská obrana nevydržela. Vojáci plení m?sto, všude je slyšet ná?ek a volání o pomoc… když vtom se ozve ješt? pronikav?jší výk?ik: „ho?í, Chrám ho?í!“ Vojáci vtrhli na svaté místo a zapálili je. V prudkém ohni budovy praskají a hroutí se.
Z nádherné stavby zbydou jen rozvaliny. Ježíšovo varování se vyplnilo.

K?es?ané ovšem Jeruzalém nebránili, odešli z n?j pry?. V?d?li, že jejich víra není založená na obran? chrám? a kostel?. Pán Ježíš je vyslal do celého sv?ta, ne bránit svoje místo a sv?j majetek proti cizinc?m. Kolik m?st bude ješt? dobyto, kolik kostel? bude ješt? zbo?eno… ale úkol k?es?an? bude pokra?ovat.

Na tomto míst? m?žeme ukázat fotku Zdi ná?k? — vysv?tlit, že je to jen poz?statek, op?rná ze? p?vodního Chrámu.

B. Rozhovor s Ježíšem: Co nás ?eká?

Co p?esn? se stane s židovským Chrámem, to tehdy ovšem nikdo z u?edník? netušil. Ježíšova slova je ale rozrušila. Co vlastn? skrývá budoucnost? Pozd?ji toho dne se na to ?ty?i u?edníci Ježíše po?ádn? vyptali:

„Opravdu má být zbo?en Chrám? Tys p?ece ?ekl, že p?ichází Boží království a už je blízko. Tak snad p?ijde n?jaká zm?na ve sv?t?, m?l by nastat mír a pokoj… Když B?h zasáhne, tak zlo musí samo ustoupit, ne? Tak n?jak si to p?edstavuju…

Ježíš zavrt?l hlavou. „Ne?ekejte, že se lidé zm?ní sami od sebe. P?ijde ješt? mnoho r?zných spor? a válek, mnoho nedobrých a špatných v?cí lidé ješt? spáchají. Možná už jste o tom slyšeli: v n?kterých zemích je nedostatek jídla a vody. N?kde se vál?í. Jinde je úpln? zni?ená p?íroda. A tak to p?jde i dál, a ješt? h??.

Jo, to n?kdo ?íká, že dob?e už bylo, že celý sv?t jde do háje…

Tak to nemyslím. Sv?t nejde do háje, ale sm??uje k Božímu království. Hlavn? se nebojte a vydržte. Já znovu p?ijdu a zachráním všechny, které B?h vyvolil.

„Já to stejn? nechápu. Pro? musí být válka, hlad, zni?ená p?íroda… tomu se jako nevyhneme? To je náš osud?“

„Osud? To bych ne?ekl. S osudem se nedá nic d?lat, to jenom složíš ruce a ?ekáš, co p?ijde. Vy musíte naopak být aktivní, dávat bacha, abyste se nenechali strhnout na zlou stranu. P?ijdou lidé, kte?í budou štvát do válek, povzbuzovat k násilí. P?ijdou jiní a prohlásí se za zachránce všech. Na to si dejte pozor. Nenechte se ukolíbat, uspat.“

„Neboj, Ježíši, my víme, kdo je spasitel a Mesiáš! Ale p?emýšlím, pro? to vlastn? bude tak dlouho trvat? Pro ? B?h rychle nezasáhne a neud?lá po?ádek?“

„Dobrá otázka… Protože chce, aby všichni lidé dostali šanci se zm?nit. Aby všichni slyšeli evangelium, tu radostnou zprávu. A to je taky váš úkol: vykládat to a vysv?tlovat lidem — že B?h je láska, že dává odpušt? ní a smí?ení. Evangelium je siln?jší, než všechny lži a pomluvy.

„Já o tob? rád mluvím, Ježíši… A stejn? musím ?íct, že je mi z toho zlého úzko. Už dneska slyšíme o tolika špatných v?cech, o zni?ené zemi, o teroristických útocích, o nedostatku vody. A ty ?íkáš, že p?ijdou další. Mám z toho strach.“

„Neboj se. Nelekejte se toho! Já vím, že to vydržíte a zvládnete.“ Ježíš se odml?el. „Možná už jste slyšeli o starém Danielov? proroctví. Daniel napsal, že *nakonec p?ijde Syn ?lov?ka z nebe, spolu s nebeskými oblaky* . To jsem já, ten Syn ?lov?ka. Až si budete p?ipadat bezmocní, až vám bude úzko z toho, co se d?je kolem a jak lidé lžou, ?ekn?te si: Syn ?lov?ka už je na cest?, Ježíš znovu p?ijde! Nakonec se ukáže pravda; zlo bude poraženo.

Aktivity

Rozvinout téma ekologické krize: aktivity z p?íru?ky *P?íroda je Boží dar*. Doporu?ujeme nap?. Kvíz pro ochránce ?isté vody (s. 52).

P?ineseme n?kolik fotek (p?íp. novinových titulk?) týkajících r?zných sv?tových problém? (zm?na klimatu, prchající lidé p?ed válkou, chudoba Afriky, náboženské konflikty, nedostatek vody, ohrožení pádem meteoritu, rozdíly v p?íjmech ve spole?nosti, epidemie, nenávist v??i cizinc?m). Necháme d?ti, aby si spole? n? vybrali téma, které jim p?ipadá zajímavé. O tématu diskutujeme: co je možné s problémem ud?lat? Jak se chová spole?nost? Jak se máme zachovat my? V ?em je nad?je?

Hlavní zbraní proti krizím je podle Ježíše nad?je — máme jej o?ekávat na konci ?asu. Použijeme karty hry *Dixit* nebo soubor *Obrazy života — život v obrazech* R. Oberthüra. Karty rozložíme doprost?ed a vyzveme k výb?ru karty vyjad?ující Nad?ji. Necháme každého vysv?tlit, pro? si zvolil tu ?i onu variantu. M?žeme totéž opakovat s tématem „nebojte se“ nebo „vytrvejte“.

P?e?íst n?který z p?íb?h? knihy *Legendy k?es?anské Evropy* od L. Rejchrta.

Pom?cky: Obrázek nebo mapa Chrámu z biblického atlasu, foto Zdi ná?k?. Pro aktivity: ilustra?ní fotografie nebo karty *Dixit* / *Obrazy života*.

Starší školní d?ti

Použijeme vypráv?ní B), ale doplníme jej úvodní aktivitou.

Na velký papír napíšeme „Co ohrožuje sv?t?“ Nad otázkou se nejprve krátce a tiše zamýšlíme. M?žeme poté vyslovit, co koho napadlo. Vyslovené bu? zapisujeme na papír, nebo ješt? lépe výtvarn? ztvárníme: Skupina dostane k dispozici noviny a ?asopisy, s pomocí n?žek a lepidla vytvá?í spole?nou koláž na velkém papíru. (Kreativní skupina m?že dokreslovat a dopisovat i komiksové výroky do „bublin“). Dbáme na to, aby se téma koláže drželo otázky.

Po vytvo?ení koláže se v?nujeme vlastnímu vypráv?ní, pro výklad je d?ležitá ?ást B (A je možné vynechat). Na konci výkladu se znovu spole?n? zamýšlíme nad koláží. Klademe op?t „otázky u?edník?“: Má sv?t n? jakou šanci, nad?ji? Dá se n?co zm?nit, nebo je to osud? Jak reaguje spole?nost na konkrétní ohrožení? Jak se v tom cítí d?ti? Vnímají n?co jako zvláš? hrozivé? Co o tom ?íká Ježíš? Mají být k?es?ané také slyšet?

Pom?cky: Noviny a ?asopisy, n?žky, lepidla, velký papír.

Se skupinou p?ipravíme *Záv?s p?ání* (podle s. 45 p?íru?ky *P?íroda je Boží dar*).

Na úvod n?kolika v?tami p?ipomeneme dílo stvo?ení nebo p?e?teme Gn 2,3-8.

Stvo?ený sv?t byl krásný a dobrý pro všechny tvory, byl podobný zahrad?, plné pokoje a míru. Bohužel, to, jak se ve sv?t? chovají lidé, jak jednají s p?írodou, se zví?aty i mezi sebou navzájem, tento mír a pokoj ni?ilo a stále ni?í. O tom mluvil také Ježíš, když s malou skupinou u?edník? sed?l naproti jeruzalémskému Chrámu. Tehdy mluvil o krizích, které p?ijdou, které se dotýkají celého stvo?ení a lidstva — o válkách, o nedostatku zdroj? a energie, o zni?ené p?írod?. „Nebojte se toho“ — ?ekl k tomu Ježíš, „nelekejte se“.

Ale Ježíš také nazna?il, že B?h i v této situaci stále jedná. Sv?t má být obnoven a my se na tom smíme podílet. Zkusme si na dnešním setkání p?edstavit — jak by mohl vypadat nedot?ený, obnovený, „svatý“ sv? t? Jakou podobu pokoje a míru bychom si p?áli? Jaké vztahy mezi lidmi a zví?aty, lidmi a lidmi?

Dáme d?tem ?asový i relaxa?ní prostor a vydáme se na imaginární výlet, který m?že doprovodit i klidná hudba. Poté d?ti formulují svá p?ání, nebo je nakreslí tužkou jako návrh. Potom je um?lecky ztvární, nap?. je namalují barvami na textil na p?ipravené, nast?íhané bavln?né ?tverce. D?ležité: pozd?ji ?tverce sešijeme a vytvo?íme z nich záv?s p?ání, který m?žeme zav?sit v prostorách NŠ.

Pom?cky: ?tverce nast?íhané z bílé nebo b?lené bavln?né látky (délka strany 30-40 cm), barva pro malování na textil, št?tce. Místo, kde je možné malovat.

P?esah

Ze? ná?k?, zvaná též Západní ze? (hebr. *ha-kotel*). Místo je cílem poutník?, kte?í tu oplakávají zbo?ený Chrám. Podle rabínských autorit je modlitba zde modlitbou, která jako by se odehrávala p?ed tr?nem slávy. O Ze? ná?k? se vedou také spory mezi muslimy a židy, a?koli za posvátné místo ji považují pouze ti druzí. (Na internetu je k dispozici celá ?ada fotografií, videí a informací, doporu?ujeme nap?. anglickou wikipedii.)

Liturgie

Biblický text k zapamatování

A tehdy uz?í Syna ?lov?ka p?icházet v oblacích s velikou mocí a slávou. (Mk 13,26).

Rituál

Recitace upraveného textu z 1 K 15,1 nn: „Evangelium, které jsme p?ijali, je základem, na n?mž stojíme. Skrze n? docházíme spásy — vždy? jsme p?ece neuv??ili nadarmo.“

Zp?v písn? *Hosana* (SV 74).

Podle Ž 118

U?itel: „Kámen, jejž zavrhli stavitelé,“

D?ti: „stal se kamenem úhelným.“

U?itel: „Stalo se tak skrze Hospodina,“

D?ti: „tento div se udál p?ed našimi zraky.“

Všichni: „Požehnaný, který p?ichází ve jménu Pán?!“

Okénko do bohoslužeb

(Setkává se Marek s ?lov?kem s novinami nebo tabletem…)

„Copak je? Co to ?teš?“

„Ale, zprávy ze sv?ta. ?lov??e, Marku, mám z toho n?jaký divný pocit. Tak t?eba tady: *Oteplování Zem? pokra?uje, odtrhl se obrovský ledovec.* Nebo tady: *Válka v Sýrii — konec je v nedohlednu*.[1] A do toho je tu reportáž o k?es?anech v ?ín?, které pronásleduje státní moc — hlavn? ty, kdo nedávno uv??ili v Ježíše. To je p?ece d?sivé. Kam ten sv?t sp?je?“

„Hmm, to je teda fakt smutné.“

„Ty píšeš, že evangelium je Boží moc, která prom??uje sv?t. Jenže já mám n?kdy pocit, že žádnou prom?nu nevidím. Jestli se to nem?ní spíš k horšímu, než k lepšímu? Války, sucho, chudáci k?es?ani v ?ín?. Co p?ijde zítra? Docela m? to d?sí…“

„Aha. Tak vidím, že je nejvyšší ?as, abych zpracoval a zapsal Ježíšovy výroky o naší budoucnosti… teda vlastn? p?ítomnosti.“

„Takže Ježíš p?edpovídal budoucnost? Všechny pr?švihy, co jsou ve zprávách?“

„Ale ne. Spíš nám cht?l poradit, jak se máme zachovat, až ty pr?švihy p?ijdou. No, tak já z jeho slov ud?lám jednu kapitolku v evangeliu. Takovou *P?íru?ku k?es?ana do drsných ?as?*. — To jsem zv?dav, co na to ? ekneš!“

Otázka: Kdo ví, jak vypadá ?eská vlajka? (Snadná odpov??, ale te? p?ijde t?ží otázka.)

Jak vypadá vlajka našeho prezidenta? A ví n?kdo, co je na ní napsáno? (Pravda vít?zí.)

Pravda vít?zí… to je hezké heslo, jen jestli to platí?

Když se ?lov?k rozhlédne, spíš to vypadá, že vít?zí n?co jiného. T?eba síla; násilí. Nebo množství pen?z, se kterými se dá nakoupit cokoli. A n?kdy to dokonce vypadá, že vít?zí lež — t?eba když se lidem n?co nehodí, tak ?eknou, že se to v?bec nestalo, že to bylo úpln? jinak.

A p?ece je na prezidentské vlajce je p?ece jen dobrá v?ta. Protože pravda nakonec zvít?zí — dnes uslyšíte, co o tom ?ekl Ježíš svým u?edník?m.

Modlitba

Pane Ježíše Kriste, n?kdy máme strach a úzkost z toho, co se kolem nás d?je. Co ohrožuje naši zemi, naši rodinu, nás samotné. Prosíme, dej nám poznat, že ty máš v rukou celý sv?t, p?írodu i všechny lidi. My se na to spoléháme. A ?ekáme a t?šíme se, že znovu p?ijdeš a dáš se poznat všem. Amen.

1 Pop?. doporu?ujeme zm?nit za jiné (aktuální) reálie.

Odkaz na píse?
Kde, Pane, jsi (SV143)
Vítr se ztiší, p?estane bou?it mo?e
Pokušení svatého Antonína (SV207)
Kristus má v rukou celý sv?t
P?ij?, Králi v??ný náš, jenž vše v své moci máš
Cílová skupina
P?edškolní
Mladší školní
Starší školní
Katechetické cykly
Dál p?ece nejdeme sami III (S Markem + S Matoušem a Lukášem)
Biblický odkaz (kat)
Marek 13,1–27